



מ"ת 30014/12/20 - מדינת ישראל נגד אמיר לדוויה (עצור/אסיר בפיקוח)

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 30014-12-20 ישראל נ' לדוויה(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 855837/2020

בפני	כבוד השופטת שושנה ליבוביץ
מבקשת	מדינת ישראל באמצעות ב"כ תמר איבלמן פרקליטות מחוז (י-ם)
נגד	אמיר לדוויה (עצור/אסיר בפיקוח) באמצעות ב"כ עו"ד
משיב	עאטף פרחאט

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

לפי עובדות כתב האישום המקורי, ביום 16.11.20 שהה המשיב ברכבו במקום המכונה "ההר", בלב מחנה הפליטים שועפאט, יחד עם אחר בשם ניזאר עדווי (להלן: ניזאר). המשיב החזיק בידו אקדח שמסוגל להמית והראה אותו לניזאר. המשיב לא היה בעל רישיון להחזיק בנשק ומעולם לא החזיק ברישיון לנשק. אדם בשם קוסי דעאגלה (להלן: קוסי) הגיע למקום יחד עם אחר. הם פתחו את דלת רכבו של המשיב והחלו יורים לעברו. המשיב הוציא את האקדח והשיב בירי לעברם. למשיב נגרמו פציעות מסכנות חיים. גם קוסי נפגע כתוצאה מהירי של המשיב ברגלו ונזקק לניתוח.

2. בהחלטה מיום 30.12.20 נקבע כי די בהודאתו של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה בהתאם לחומר החקירה שהוצג לפניו על מנת לבסס תשתית ראייתית לכאורית מספקת בשלב זה. בהמשך, בשל נסיבות העניין המיוחדות שעיקרן מצבו הרפואי הקשה של המשיב, הוא נעצר במעצר בית בפיקוח אלקטרוני בדירה שנשכרה על ידי משפחתו לצורך זה ביישוב אבו גוש בפיקוח אמו וקרוב משפחה. בהמשך אושרו שני מפקחים



נוספים, אביו וקרוב משפחה נוסף.

3. ביני לביני במסגרת התיק העיקרי, תוקן כתב האישום (בשנית) באופן שלא מייחס למשיב את הירי באקדח שאותו נטען כי נשא ברכב (החלטת כב' השופט א' רובין מיום 9.6.21). חלף האמור בכתב האישום המקורי, שלפיו "הנאשם אשר כאמור החזיק באקדח ברכבו, הוציא את האקדח והשיב בירי..." (סעיף 4 לכתב האישום) בכתב האישום המתוקן נרשם: "... באמצעות האקדח אשר הנאשם נשא ברכבו, הושב ירי מתוך הרכב..." (סעיף 4 לכתב האישום המתוקן, סעיף 7 לכתב האישום תוקן בהתאמה).

4. לטענת המשיב, מאז מתן ההחלטה הקודמת חל כרסום ממשי בראיות שכן מחומר הראיות שנחשף לפניו עולה כי לא רק שלא ירה בנשק אלא אף לא החזיק בו. טענת המבקשת, שלפיה הוא החזיק בנשק, מסתמכת על דברי ניזאר, שישב עמו ברכב, בפני מדובב. אולם ניזאר אמר את הדברים לאחר שהמדובב מסר לו מידע שקרי שלפיו כביכול המשיב הפליל אותו. מעבר לכך, מהתבטאויות של ניזאר בתרגילי החקירה עם המדובב הוא מאשר, אף אם באופן עקיף, שבזמן האירוע למשיב לא היה נשק. כך, כאשר המדובב שואל את ניזאר אם לכולם היה נשק, ניזאר עונה לו שלמשיב ולו לא היה כלום. כאשר המדובב תוהה כיצד המשיב מסתובב ללא נשק כאשר הוא מסוכסך עם הרבה אנשים, עונה לו ניזאר שאינו יודע. מכאן שניזאר שיקר ודבריו אינם מהימנים. המשיב מוסיף וטוען כי גם השכל הישר מורה כי מי שירה את ירי התגובה הוא גם זה שהחזיק בנשק. לא מתקבל על הדעת כי המשיב החזיק בנשק ומיד לאחר שהחל הירי לעברו הוא העביר אותו לניזאר שישב לידו כדי שהלה יירה בחזרה. המשיב מוסיף וטוען כי מאז שנעצר במעצר בית בפיקוח אלקטרוני ביום 6.1.21, המשיב והמפקחים שמרו על תנאי המעצר בקפידה רבה, ויש להביא בחשבון גם שיקולים אלה. נוכח כל האמור, המשיב מבקש לבטל את תנאי מעצרו ולחלופין לבטל את מעצר הבית בפיקוח אלקטרוני.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, כתב האישום תוקן מבלי לקבוע מי ירה שכן קיים ספק בעניין זה. עם זאת, לא חל כל כרסום ראייתי בשאלה מי הביא את הנשק והעבירה שיוחסה למשיב בכתב האישום המקורי - נשיאת נשק - נותרה בעינה. מהודעותיו של ניזאר וכן מדבריו שנאמרו למדובב עולה כי המשיב הוא זה שהביא את הנשק. המבקשת מוסיפה וטוענת כי הסכסוך שהוביל לירי עדיין קיים ולפיכך המסוכנות נותרה בעינה.

6. לאחר שעיינתי במסמכים הרלבנטיים ושמעתי את טענות הצדדים, אני סבורה שיש מקום לקבל את הבקשה באופן חלקי, כך שלא יבוטלו התנאים המגבילים, אך אאפשר הקלה בהם, כפי שיפורט בהמשך.



7. נאשם רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר על החלטה הנוגעת למעצרו, רק כאשר: "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996). בפסיקה נקבע כי על נאשם המגיש בקשה לעיון מחדש במעצרו עד תום ההליכים בטענה לכרסום בתשתית הראייתית, מוטל להראות כי חל "מהפך ראייתי", "שינוי דרמטי", או "כרסום עמוק" בתשתית הראייתית הלכאורית, המובילים לכך ש"הקערה נהפכה כליל על פיה", וכי השינויים הם כאלה "שמוטטו את ראיות התביעה" (ראו: בש"פ 3409/18 בריל נ' מדינת ישראל, פסקה 16 ואסמכתאות שם (3.6.2018)).

איני סבורה כי במקרה דנן חל מהפך ראייתי בתשתית הראייתית הלכאורית המצדיק את ביטול התנאים המגבילים, אולם הכרסום המסוים בראיות מצדיק הקלה בתנאים. מהודעותיו של המשיב עולה גרסה אחידה ועקבית שלפיה הוא לא נשא נשק. לעומת זאת, בתחילת חקירתו ניזאר שולל את האפשרות כי למשיב היה נשק (ראו הודעתו מיום 17.11.20 עמ' 4 ש' 22-23) אולם בהמשך מפליל אותו בכך (הודעות מיום 1.12.20 ומיום 7.12.20). אין לשלול את האפשרות כי השינוי בגרסה בא על רקע מידע מוטעה שמסר לו המדובב, שלפיו הופלל על ידי המשיב. כמו כן, הסתירה בגרסתו של ניזאר עלולה לפגוע במהימנותה. במצב דברים זה, אין בכרסום המסוים שחל בתשתית הראייתית כדי למוטט את ראיות התביעה, אולם ניתן להביאו בחשבון כאשר נשקלת אפשרות להקל על תנאי השחרור. לכך יש להוסיף כי אף אם אין בתיקון כתב התביעה כדי לשנות את סוג העבירה שמיוחסת למשיב, הרי שרמת המסוכנות הנשקפת ממי שנושא נשק ומשתמש בו (אף אם במסגרת הגנה עצמית) שונה ממי שנושא נשק ואינו משתמש בו. זאת ועוד. המשיב הוא צעיר נעדר עבר פלילי ומיום מעצרו חלפו מעל לשישה חודשים. אף חלוף הזמן, שבמהלכו המשיב והמפקחים הקפידו לעמוד בתנאי השחרור, מהווה שיקול שראוי להתחשב בו. אני סבורה כי מכלול שיקולים אלה, בהצטרפם יחד, מצדיקים שינוי של התנאים המגבילים.

8. נוכח כל האמור לעיל, אני מורה כדלקמן:

- א. חלף מעצר הבית בפיקוח אלקטרוני ישוחרר המשיב למעצר בית מלא, בפיקוח המפקחים שאושרו, בבית הוריו בשכונת ענתה החדשה ליד הארמון.
- ב. בכל עת ישהו עם המשיב אחד המפקחים שאושרו.
- ג. המשיב יתייצב למשפטו בכל עת שיידרש לעשות כן.

יתר התנאים שנקבעו בהחלטה מיום 6.1.21 יותרו בעינם.

מובהר למשיב כי אם יפר את תנאי השחרור, הוא יעצר עד תום ההליכים המשפטיים ויישקל חילוט הערבויות.



ככול שיוחלט להגיש ערר, ביצוע החלטה יעוכב עד יום 9.7.21 בשעה 10:00. המבקשת תודיע למשיב, לא יאוחר מיום 8.7.21 בשעה 12:00, אם יוגש ערר.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים (בהסכמתם) ולמינהלת האיזוק האלקטרוני.
חומרי החקירה שהובאו לעיוני מועברים למזכירות הפלילי.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשפ"א, 07 יולי 2021, בהעדר הצדדים.